

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. ve věci

žalobce: **R. D.**
bytem X
zastoupen Mgr. Bc. Petr Mach, advokát
se sídlem Slezská 1297/3, 120 00 Praha 2, Vinohrady
proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlím Jeremenkova 40a, Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2024, č. j. KUOK 118406/2024,
sp. zn. KÚOK/116065/2024/ODSH-SD/9011,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce brojil proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 15. 10. 2024, č. j. KUOK 118406/2024, sp. zn. KÚOK/116065/2024/ODSH-SD/9011 (dále jen

„napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti Magistrátu města Prostějov, odboru občanských záležitostí, ze dne 20. 5.2024, vedenému pod č. j. PVMU 101908/2024, které nabylo právní moci dne 26. 6. 2024 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a jímž byl uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).

2. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný napadeným rozhodnutím jako opožděné dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Vycházel ze skutečnosti, že dle předmětné prvostupňové rozhodnutí bylo obviněnému doručeno cestou zmocněnce prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 10. 6. 2024 fikcí ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu, a to na adresu určenou pro doručování. Uvedený dokument byl ode dne 29. 5. 2024 uložen a připraven k vyzvednutí u doručovatele poštovních služeb, přičemž doručení nastalo uplynutím 10 dnů od zanechání výzvy k vyzvednutí uložené zásilky s poučením o důsledcích nevyzvednutí nebo odmítnutí převzetí zásilky, tj. dne 10. 6. 2024.

II. Žaloba

3. Žalobce nejprve odůvodňuje včasnost žaloby, neboť žalovaný spolu s doručením rozhodnutí vyrozuměl žalobce o tom, že rozhodnutí o odvolání bylo dne 18. 10. 2024 doručeno zmocněnci žalobce. Takové doručení nemohlo vyvolat žádné právní účinky. Rozhodnutí žalovaného nebylo žalobci předáno, naopak žalobce se o rozhodnutí dozvěděl až po opakované korespondenci se správními orgány, v návaznosti na zahájené řízení o daňové exekuci.
4. Žalobce nebyl v odvolacím řízení zastoupen. Žalobce zmocnil J. B. (dále také jen „zmocněnec“) tak, aby ho zastupoval „v řízení výše uvedené spisové značky u výše uvedeného správního orgánu“, tedy u Magistrátu města Prostějova, a to v řízení vedeném pod sp. zn. OOOZ 2966/2023 Ka. Žalobce tedy nezmocnil zástupce pro odvolací řízení. Žalovaný měl doručovat přímo žalobci. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 2. 12. 2025, takže lhůta pro podání žaloby je zachována.
5. V meritu věci žalobce zpochybnil doručení prvostupňového rozhodnutí. Úsudek o opožděnosti podaného odvolání je nezákonný. Dle žalobce nemohlo dojít k účinku fikce doručení při doručování rozhodnutí, neboť adresát písemnosti nebyl poučen o právních důsledcích nevyzvednutí zásilky. Neměl tak ani možnost dovodit, že se jedná o písemnost doručovanou správním orgánem dle správního řádu. Okolnosti doručování přitom byly značně nestandardní. Žalobce dohledal, že se jednalo o zásilku č. RR926016183CZ, neboť odpovídá datum konce úložní doby tomu, jak jej tvrdí žalovaný, a zároveň se jednalo o jedinou písemnost, kterou zástupce žalobce v rozhodném období nevyzvedával, a to zejm. z důvodu, že měl pochybnosti o samotné výzvě, která nebyla předtištěna.
6. K této výzvě však nebylo připojeno žádné poučení. Ze samotné výzvy nebylo možné seznat, že se jedná o písemnost doručovanou prvostupňovým orgánem, ani že se jedná o písemnost doručovanou dle správního řádu. Žalobce za důkaz svého tvrzení o tom, že mu poučení nebylo zanecháno, označuje výzvu k vyzvednutí zásilky, na jejíž zadní straně není vyznačeno, že by k výzvě bylo připojeno poučení o právních důsledcích souvisejících s

obsahem zásilky. Dále žalobce k prokázání svého tvrzení předkládá čestné prohlášení zástupce.

7. Konečně žalobce poukazuje na logický rozpor ve spisu, který svědčí tvrzení žalobce. Zásilka s rozhodnutím se správnímu orgánu vrátila s uvedením důvodu, že je adresát na uvedené adrese neznámý. Tím poštovní doručovatelka odůvodňuje, proč nevložil zásilku do schránky, nebo ji nezanechal na jiném vhodném místě. Byla-li zanechána výzva k vyzvednutí zásilky s poučením, pak musel mít adresát zřízenou schránku či muselo existovat jiné vhodné místo k zanechání výzvy s poučením. To nesvědčí závěru, že by adresát byl v daném místě neznámý.
8. Žalobce doplňuje, že jeho zástupce na dané adrese žije po dobu několika let, kdy má poštovní schránku označenu stále stejně. O tom částečně svědčí i skutečnost, že výzva k vyzvednutí zásilky mu byla do schránky vložena. Okolnosti doručování písemnosti byly značně nestandardní. Právně relevantní (akceptuje-li žalobce nestandardně vyhlízející, ručně vypsanou výzvu) je však skutečnost, že k výzvě k vyzvednutí zásilky nebylo připojeno žádné poučení. Vzhledem k tomu, že k výzvě k vyzvednutí zásilky nebylo poučení dle § 23 odst. 5 správního řádu připojeno, nemohlo dojít k účinku fikce doručení.
9. Tyto závěry byly přitom judikovány, a to i Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 16. 1. 2024, č. j. 1 As 191/2023-26. Zástupci žalobce nebylo poučení zanecháno; nemohla tak nastat fikce doručení zásilky. Odvolání, které bylo podáno dne 17. 9. 2024, bylo podáno včas. Rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jako opožděné, je nezákonné. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě především bázíroval na tom, že žalobce byl po celou dobu řízení zastoupen zmocněncem, kterému správní orgány v souladu s udělenou plnou mocí doručovaly na doručovací adresu X, a později v odvolacím řízení (od zřízení datové schránky dne 5. 8. 2024) do datové schránky. V samotném odvolání ze dne 18. 9. 2024, které bylo adresováno Magistrátu města Prostějova, žalobce ještě zdůraznil, že „*si ke svému zastupování v řízení o přestupku vedeném Magistrátem města Prostějova pod sp.zn.: OOZ22966/2023 zvolil zástupce pana Ing. J. B., kterému podepsal plnou moc*“.
11. Odvolací řízení tvoří s řízením konaným před správním orgánem prvního stupně jeden celek. Z tohoto důvodu byly všechny písemnosti určené do vlastních rukou doručovány ve smyslu § 34 odst. 2 správního řádu zmocněnci, a nikoliv žalobci i přes to, že sám podal odvolání. Za výpověď plné moci lze podle obsahu posoudit až podání žalobce ze dne 3. 11. 2025.
12. K meritu věci žalovaný uvedl, že prvostupňové rozhodnutí bylo obviněnému doručeno cestou zmocněnce prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 10. 6. 2024 fikcí ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu, a to na adresu určenou pro doručování a nad rámec i na adresu trvalého pobytu. Z předmětného ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu vyplývá, že pokud si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty. Jak je patrné z doručky předmětného rozhodnutí, jež je součástí spisu, uvedený dokument byl od data 29. 5. 2024 uložen a připraven k vyzvednutí u doručovatele poštovních služeb, přičemž doručení nastalo uplynutím 10 dnů od zanechání výzvy k

vyzvednutí uložené zásilky s poučením o důsledcích nevyzvednutí nebo odmítnutí převzetí zásilky, tj. dne 10. 6. 2024. Na tomto hodnocení žalovaného nemůže nic změnit skutečnost, že obálka obsahující uvedenou písemnost nebyla po uplynutí úložní doby vložena do poštovní schránky, ale byla vrácena prvostupňovému orgánu s tím, že je adresát na uvedené adrese neznámý. V souvislosti s tímto hodnocením se žalovaný odkazuje např. na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014-41.

13. V projednávané věci nenastaly podmínky pro určení neplatnosti doručení ve smyslu § 24 odst. 2 správního řádu, neboť obviněný neprokázal, že zmocněnec pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, a ve smyslu § 41 správního řádu nepožádal ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která mu bránila úkon učinit, o vrácení v předešlý stav. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání tak započala běžet ode dne 11. 6. 2024. Lhůta pro podání odvolání by byla zachována, pokud by obviněný své odvolání podal nejpozději poslední den lhůty, tj. dne 25. 6. 2024. Žalobce však odvolání nepodal, resp. učinil tak dne 18. 9. 2024 až poté, co bylo vydáno usnesení ze dne 16.09.2024, vedeným pod č. i. KUOK 108072/2024, na základě, kterého nebylo vyhověno jeho žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu.
14. Vzhledem k uvedeným skutečnostem nezbylo žalovanému než posoudit předmětné odvolání jako opožděné. Žalovaný v rozhodnutí uvedl, že prvostupňový orgán vyznačil nabytí právní moci dne 25. 6. 2024 podle data doručení zásilky, jež měla být zmocněnci doručena na adresu trvalého bydliště nepřesně, přičemž správně mělo být na doložce právní moci vyznačeno datum, jak je uvedeno výše, tj. dne 26. 6. 2024. Žalovaný v souvislosti s tímto hodnocením uvádí, že podle § 19 odst. 4 správního řádu, nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování, což bylo v tomto případě splněno.
15. Žalovaný považuje čestné prohlášení zmocněnce ze dne 19. 1. 2026 za účelové. Prohlašuje v něm, že k spolu s „Výzvou k vyzvednutí zásilky ze dne 10. 4. 2024, č. RR926016183CZ „*mu nebylo zanecháno žádné poučení*“. Zmocněnec uvedl, že výzvu ignoroval, protože mu nepřišla oficiální. Podle názoru žalovaný je Výzva k vyzvednutí zásilky vyhotovena na formuláři, kterou běžně využívá Česká pošta, s.p., a bývá vypsána rukou. Je zde uvedeno číslo zásilky RR926016183CZ a datum, do kterého je možné zásilku vyzvednout.
16. Z této výzvy vyplývá, že zmocněnec má na poště Podjavorinské 1595/1, Praha 11 Chodov, zásilku RR926016183CZ, kterou si může vyzvednout do 29. 5. 2024. Zásilka s prvostupňovým rozhodnutím však byla připravena k vyzvednutí od 29. 5. 2024. Žalovaný tak má za to, že tato zásilka se mohla vzhledem k nesprávnému údaji v datu týkat jiné věci, ale zároveň ze scanu této výzvy přiložené k žalobě nelze ověřit, zda není padělána nebo pozměněna. Z uvedeného důvodu žalovaný navrhl čestné prohlášení i výzvu jako důkaz nepřipustit, protože pravdivost skutkových tvrzení nelze jimi potvrdit.
17. Žalobce si v procesní taktice protiřečí, kdy na jedné straně tvrdí, že doručení o odvolání již mělo být doručováno přímo žalobci, neboť již se svým zmocněncem není v kontaktu, na druhé straně k žalobě přikládá „znovuobjevenou výzvu“, na kterou zmocněnec ovšem nereagoval a písemnost nevyzvedl, navíc přikládá čestné prohlášení, které má charakter soukromé listiny bez jakékoliv právní relevance.

18. Žalovaný má v souladu s judikaturou správních soudů (viz rozsudek NSS ze dne 11. 2. 2021, č. j. 4 As 252/2020-19) za to, že procesní strategie žalobce může být důvodem zvláštního zřetele hodným, na jehož základě soud úspěšnému účastníku náhradu nákladů řízení nepřizná (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2019, č. j. 10 As 241/2019-36).
19. Žalovaný navrhuje Krajskému soudu v Brně, aby procesní strategii žalobce a její zneužívající povahu hodnotil jako okolnost zvláštního zřetele hodnou, která odůvodňuje nepřiznání náhrady nákladů řízení v případě úspěšnosti žalobce.

IV. Replika žalobce a vyjádření žalovaného

20. Žalobce odpověděl na vyjádření žalovaného replikou ze dne 2. 4. 2026. K tvrzené opožděnosti žaloby konstatoval, že sporné je pouze to, zda zmocnění pro zastupování před správním orgánem prvního stupně platí též v odvolacím řízení. Tuto otázku již výslovně vyřešila judikatura tak, že není-li v plné moci výslovně uvedeno, že se vztahuje i na odvolací řízení, platí, že se na odvolací řízení nevztahuje (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2026, č. j. 21 As 237/2025 – 14).
21. Vypravení písemnosti na adresu trvalého pobytu je bez relevance, nedojde-li k převzetí zásilky (materiální funkce doručení). Trvalá adresa zástupce žalobce je nadto adresou ohlašovací, proto je pravděpodobnost, že by se zástupce žalobce touto cestou s písemností seznámil, mizivá. Relevantní je doručování písemnosti na adresu k doručování. Při doručování na adresu k doručování nemohlo dojít k fikci, neboť jednou z podmínek k dovození fikce doručení je též zanechání poučení o následcích nevyzvednutí zásilky, s označením odesílajícího správního orgánu. Takové poučení zástupce žalobce neobdržel, a proto nemohlo být rozhodnutí doručeno fikcí.
22. Žalobce se však ohrazuje proti důvodu, pro nějž se zásilka vrátila správnímu orgánu, spočívající v tom, že by adresát byl na uvedené adrese neznámý. Zmocněnec žije na dané adrese již několik let a schránku má stále označenu. Ostatně, výzvu k vyzvednutí zásilky našel zástupce žalobce právě ve své domovní schránce. Důvod, pro nějž byla zásilka vrácena, tedy spíše poukazuje na jistou anomálii v doručování.
23. Žalovaný nesprávně přenáší důkazní břemeno na žalobce. Primárně je to správní orgán, kdo musí prokázat, že doručení proběhlo řádně. Teprve následně lze po adresátovi požadovat, aby tvrdil a prokazoval důvody své nepřítomnosti. V daném případě však žalovaný neprokázal splnění základních podmínek doručování, a proto není namístě aplikovat § 24 odst. 2 správního řádu.
24. Žalobce zpochybňuje, že zmocněnec byl poučen o právních důsledcích nevyzvednutí zásilky dle § 23 odst. 5 správního řádu. Žalobce rozumí odkazu žalovaného na doručenkou založenou ve spisu, dle níž byla výzva k vyzvednutí zásilky spolu s poučením zanechána. Žalobce však naopak tvrdí, že mu byla zanechána jen výzva, avšak bez poučení. Na důkaz předložil výzvu k vyzvednutí zásilky, na jejíž zadní straně není v příslušném místě označeno, že by bylo poučení zanecháno, což koresponduje s tvrzením žalobce i jeho zástupce. V takovém případě nelze mít za to, že správní orgány unesly důkazní břemeno k naplnění podmínek fikce doručení. Důkazní břemeno v této otázce tíží správní orgány.

25. Žalobce nepopírá, že prohlášení zmocněnce nebude mít v praxi zásadní důkazní hodnotu a bude spíše dokreslovat okolnosti. Zásadním důkazem, kterým žalobce zpochybňuje doručenkou, je výzva k vyzvednutí zásilky. Žalovaný dovozuje účelovost čestného prohlášení z důvodu, že zmocněnec se vyjádřil tak, že mu výzva „nepřišla oficiální“. Žalobci je zřejmé, že subjektivní vnímání výzvy k vyzvednutí zásilky se může lišit. Zatímco zástupce žalobce se poprvé setkal s takto ručně vyplněnou výzvou, žalovaný má v tomto ohledu daleko širší přehled, neboť zpracovává velké množství spisů. To však nečiní tvrzení zástupce žalobce účelovým. Jde o vyjádření subjektivního vnímání výzvy. Z judikatury poukázal žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2021, č. j. 10 As 423/2019-82.
26. Žalobce setrval na svém důkazním návrhu včetně požadované náhrady nákladů řízení.
27. Žalovaný ve svém **vyjádření k replice** ze dne 5.5.2026 zopakoval v podstatné míře svá tvrzení z vyjádření k žalobě.
28. Prvostupňový orgán vyznačil nabytí právní moci dne 25. 6. 2024 podle data doručení zásilky, jež měla být zmocněnci doručena na adresu trvalého bydliště nepřesně, přičemž správně mělo být na doložce právní moci vyznačeno datum, jak je uvedeno výše, tj. dne 26. 6. 2024. Z doručanky je zřejmé, že byla zanechána výzva o důsledcích nevyzvednutí zásilky, což je osvědčeno jménem, příjmením a podpisem doručovatele. Na obálce je odtržena část, která obsahuje poučení adresáta o tom, že je zásilka doručována dle správního řádu a žalobce byl prostřednictvím zmocněnce poučen o tom, že pokud si nevyzvedne zásilku ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty. Dále byl poučen o překážkách při vyzvednutí zásilky. Z tohoto důvodu považuje odvolací orgán odvolání za opožděné, neboť lze určit den doručení zásilky a žalovaný nemá pochybnosti o tom, že zmocněnec byl řádně poučen.
29. Žalovaný považuje čestné prohlášení zmocněnce ze dne 19. 1. 2026 za účelové. Prohlašuje v něm, že k spolu s „Výzvou k vyzvednutí zásilky“ ze dne 10. 4. 2024, č. RR926016183CZ „*mu nebylo zanecháno žádné poučení. Ve schránce se nacházela toliko ručně vypsána výzva, bez jakékoli další dokumentace*“. Zmocněnec uvedl, že „*Výzvu ignoroval, nepřišla mi oficiální*“. Podle názoru žalovaného je Výzva k vyzvednutí zásilky vyhotovena na formuláři, kterou běžně využívá Česká pošta, s.p., a bývá vypsána rukou. Je zde uvedeno číslo zásilky RR926016183CZ a datum, do kterého je možné zásilku vyzvednout. Z této výzvy vyplývá, že J. B. má na poště Podjavorinské 1595/1, Praha 11 Chodov, zásilku RR926016183CZ, kterou si může vyzvednout do 29. 5. 2024. Zásilka s rozhodnutím Magistrátu města Prostějova, Odboru občanských záležitostí, ze dne 20. 5. 2024, č. j. PVMU 101908/2024 však byla připravena k vyzvednutí od 29. 5. 2024.
30. Žalovaný tak má za to, že tato zásilka se mohla vzhledem k nesprávnému údaji v datu, týkat jiné věci, ale zároveň ze scanu této výzvy přiložené k žalobě nelze ověřit, zda není padělána nebo pozměněna. Žalovaný navrhl čestné prohlášení ani výzvu jako důkaz nepřipustit, protože pravdivost skutkových tvrzení nelze jimi potvrdit. Z uvedeného rozporu mezi doručenkou obsaženou ve správním spise a výzvou uplatněnou žalobcem žalovaný navrhuje z procesní opatrnosti výslech doručovatelky.
31. Závěrem žalovaný zopakoval svůj návrh na nepřiznání náhrady nákladů řízení eventuálně úspěšnému žalobci, neboť procesní strategie žalobce může být důvodem zvláštního zřetele

hodným, na jehož základě soud úspěšnému účastníkovi náhradu nákladů řízení nepřizná (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2019, č. j. 10 As 241/2019-36).

V. Postup krajského soudu

32. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
33. Krajský soud dále postupoval tak, že vyžádal vyjádření České pošty s.p., dodejny Praha 415, Podjavorinské 1595, Praha 415 s tím, že k tomu zaslal České poště, s.p. jak předloženou výzvu k převzetí zásilky *RR926016183CZ*, tak i kopii obálky s vrácenou písemností založenou ve správním spisu. Česká pošta, s.p. se vyjádřila k věci přípisem ze dne 14. 5. 2026 (dále také jen „vyjádření České pošty, s.p.“), kde uvedla, že doručovatelka paní A. P. se bohužel již k celé věci nemůže vyjádřit, protože již pro Českou poštu s.p. nepracuje. Šetřením bylo zjištěno, že doručovatelka pochybila tím, že na výzvě České pošty s.p., kterou vhažovala po neúspěšném pokusu dne 29. 5. 2026 spolu s vlastním poučením, nezaškrtila políčko, že k této výzvě bylo připojeno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem.
34. K této listině podali účastníci své vyjádření. Ve vyjádření žalobce ze dne 18. 5. 2026 se uvádí, že žalobce toto vyjádření České pošty nehodnotí jako spolehlivé. Vyjádření, které má původ v blíže nespecifikovaném „šetření“, které není nijak konkretizováno. Pošta naopak uvádí, že příslušná poštovní doručovatelka u ní již nepracuje, tvrzení České pošty tak zjevně nemohou mít původ v tvrzeních poštovní doručovatelky. Pošta přitom neodkazuje na žádný konkrétní záznam, z kterého by bylo možné potvrdit, že poučení bylo adresátu do schránky vloženo, či zanecháno na jiném vhodném místě. Vyjádření České pošty pak zcela pomíjí druhé pochybení, spočívající v záměně údaje o tom, zda byla zásilka uložena „do“ 29. 5. 2024, namísto „od“ tohoto data. Jediným podstatným tvrzením ve vyjádření pošty tak je, že pošta nebyla schopna zjistit více informací od A. P., protože ta již u České pošty, s.p., nepracuje. Zbytek vyjádření je spekulativní a není podložen žádnými konkrétními podklady. Ve věci je dána nejistota ohledně splnění podmínek fikce doručení, vyplývající z listinných důkazů, které o věci vypovídají protichůdně. Vyjádření České pošty není způsobilé tento závěr vyvrátit, neboť nespecifikuje žádný jiný důkaz, z něž by bylo možné dovodit, že poučení bylo zanecháno.
35. Žalovaný se k vyjádřil k vyžádanému vyjádření tak, že z něj vyplývá pouze fakt, že doručovatelka pochybila v tom, že na výzvě spolu s vlastním poučením nezaškrtila políčko, že k této výzvě bylo připojeno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky. Z vyjádření České pošty nevyplývá odpověď na rozhodnou skutečnost, zda doručovatelka zanechala nebo nezanechala poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky. Žalovaný trval na výsledku doručovatelky A. P. a navrhl, aby ji soud předvolal k výsledku.
36. Žalovaný trvá na svém procesním postoji, které uvedl již ve vyjádření k žalobě. Na doručence je v části „Prohlášení doručujícího orgánu“ uvedeno, že „adresát nebyl zastižen, zásilka byla připravena k vyzvednutí od 29. 5. 2024. Z doručenky je zřejmé, že byla zanechána výzva o důsledcích nevyzvednutí zásilky, což je osvědčeno jménem, příjmením a podpisem doručovatele. Na obálce je odtržena část, která obsahuje poučení adresáta o tom, že je zásilka doručována dle správního řádu a žalobce byl prostřednictvím zmocněnce

poučen o tom, že pokud si nevyzvedne zásilku ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty. Dále byl poučen o překážkách při vyzvednutí zásilky. Z tohoto důvodu považuje žalovaný odvolání za opožděné, neboť lze určit den doručení zásilky a žalovaný nemá pochybnosti o tom, že zmocněnec byl řádně poučen.

37. Krajský soud vycházel ze **správního spisu** prvostupňového orgánu a žalovaného. Prvostupňový orgán nejprve po obdržení oznámení přestupku od Policie ČR, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje společně s videozáznamem zachycujícím přestupkové jednání z videokamery služebního vozidla a obrazovou dokumentací včetně ověřovacího listu k rychloměru postupoval tak, že vydal příkaz ze dne 20. 7. 2023, jímž shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku a uložil mu pokutu 2500 Kč. Proti tomu podal žalobce odpor ze dne 4. 8. 2023. Následně prvostupňový orgán pokračoval v řízení a předvolal žalobce jako obviněného i oba příslušníky policejní hlídky k jednání. Následně obdržel vyjádření pana J. B. jako zmocněnce se žádostí o doručování všech písemností na adresu X za účelem urychlení řízení. K tomuto podání byla připojena plná moc udělená dne 14. 1. 2024 žalobcem, jejíž textace je následující *„Touto plnou mocí se deklaruje zmocnění J. B., nar. X, adresa trvalá X, v řízení výše uvedené spisové značky u výše uvedeného správního orgánu.“* V hlavičce plné moci byl jako adresát označen „Magistrát města Prostějova“.
38. Následné ústní jednání dne 14. 2. 2024 proběhlo v nepřítomnosti žalobce i zmocněnce, kterou zmocněnec deklaroval již ve svém vyjádření k věci. Poté byla prvostupňovému orgánu doručena omluva zmocněnce ze dne 22. 2. 2024 s tím, že mu ze strany České pošty vůbec nebyla do schránky vhozena výzva k vyzvednutí zásilky s oznámením o jejím uložení na poště. Požádal o zaslání důkazů. Zmocněnec se opětovně vyjádřil podáním ze dne 7. 4. 2024 s tím, že navrhl další důkazy.
39. Následně bylo dne 22. 5. 2024 vydáno prvostupňové rozhodnutí, které prvostupňový orgán zaslal na doručovací adresu zmocněnce X. Obálka s pokynem *„uložte, i když adresát není znám, nezdržuje se nebo se odstěhoval bez uvedení adresy“* obsahuje prohlášení doručujícího orgánu s tím, že adresát nebyl zastížen a zásilka byla připravena k vyzvednutí od 29. 5. 2024, přičemž výzva k vyzvednutí uložené zásilky s poučením o důsledcích nevyzvednutí nebo odmítnutí převzetí zásilky *byla zanechána*. Podepsána je doručovatelka A. P.
40. Zároveň bylo prvostupňové rozhodnutí zasláno na adresu X, tedy adresu trvalého pobytu zmocněnce, kde byla zásilka uložena a připravena k vyzvednutí ode dne 28. 5. 2024. Poučení s výzvou zanecháno nebylo s poznámkou „odnos z pošty“.
41. Následně prvostupňový orgán na základě dotazu žalobce osobně zaslal žalobce dne 29. 8. 2024 sdělení, že prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci žalobce a nabylo právní moci dne 25. 6. 2024. Následně bylo podáno žalobcem osobně odvolání ze dne 16. 9. 2024, v němž bylo uvedeno, že prvostupňový orgán měl doručovat všechny písemnosti jeho zmocněnci na jeho doručovací adresu. Žalobce požádal o vyjasnění, jak bylo prvostupňové rozhodnutí doručováno.
42. Při **ústním jednání** nařízeném na den 2. 6. 2026 krajský soud konstatoval obsah napadeného rozhodnutí a vyslechl procesní přednesy zástupců účastníků (žalobce byl z jednání omluven svým zástupcem). Zástupkyně žalovaného především poukázala na to, že má obdobné případy působení téhož zmocněnce ve správním řízení, které se vedou u Krajského soudu

v Českých Budějovicích pod sp. zn. 60 A 1/2025 a sp. zn. 54 A 10/2025. Jde podle jejího názoru o novou obstrukční taktiku. Ohledně předmětné věci uvedla, že podle jejího názoru byla výzva společně s poučením vložena do schránky zmocněnce. Krajský soud konstatoval obsah soudního a správního spisu a provedl další dokazování čestným prohlášením zmocněnce ze dne 19. 1. 2026, jakož i předloženou výzvou, která měla být zmocněnci vložena do schránky. Dále provedl důkaz vyjádřením České pošty, s. p. k okolnostem doručování zásilky s prvostupňovým rozhodnutím. Ohledně dále navrhovaného důkazu výsledkem doručovatelky paní A. P. zástupce žalobce uvedl, že považuje tento důkaz za nadbytečný, neboť doručovatelky si těžko může pamatovat s takovým odstupem okolnosti doručování předmětné zásilky. Naopak, zástupkyně žalovaného na provedení tohoto důkazu trvala za předpokladu, pokud soud neuzná obsah správního spisu (na obálce zatržené vložení poučení) za dostatečné prokázání skutkového stavu doručování prvostupňového rozhodnutí. Krajský soud tento návrh zamítl jako nadbytečný. Další důkazní návrhy účastníci neměli. Soud dokazování ukončil a po vyslechnutí konečných návrhů přikročil po přerušení jednání k vyhlášení rozsudku.

VI. Posouzení věci krajským soudem

43. Žaloba **není důvodná.**
44. Jelikož v nynější věci zamítl žalovaný odvolání žalobce pro opožděnost, je krajský soud povolán přezkoumat pouze skutečnost, zda se jednalo o opožděné odvolání a nemůže se jakkoliv vyjadřovat k otázce věcné správnosti prvostupňového rozhodnutí, které v takovém případě netvoří s napadeným rozhodnutím jeden celek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006-112).
45. Dále krajský soud shledal, že žaloba netrpí žalovaným namítanou opožděností, neboť dle plné moci ze dne 14. 1. 2024 zmocněnec žalobce měl zastupovat žalobce pouze v řízení před prvostupňovým orgánem (Magistrát města Prostějova). Za této situace nelze takto formulovanou plnou moc chápat jako zmocnění i pro odvolací řízení či jiné přezkumné procedury (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2026, č. j. 21 As 237/2025-14). Napadené rozhodnutí tak bylo žalobci v souladu s jeho žalobním tvrzením doručeno až dne 2. 12. 2025, pročez byla lhůta k podání žaloby zachována.
46. K věci samé krajský soud uvádí následující. Při posouzení věci vycházel ze zákonné úpravy obsažené ve správním řádu a z relevantní judikatury správních soudů.
47. Dle § 92 odst. 1 správního řádu platí, že *opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne*. Pro objasnění závěru, zda bylo odvolání proti správnímu rozhodnutí zamítnuto pro opožděnost či nepřípustnost plně postačí důvody uvedené až v jeho odůvodnění (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 26. 3. 2020, č. j. 30 A 17/2018 – 24, nebo rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 1. 2019, č. j. 51 A 4/2017 – 38). V nynější věci je přitom z odůvodnění napadeného rozhodnutí bez sebemenší pochybnosti zřejmé, že odvolání bylo zamítnuto pro opožděnost.
48. Podle § 23 odst. 1 správního řádu *nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží*. Podle § 23 odst. 4 správního řádu *adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost*

vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

49. Podle § 23 odst. 5 správního řádu zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu. Podle § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.“
50. Z judikatury je citován oběma stranami pro posouzení věci rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2016, č.j. 3 As 241/2014-41, jímž byla obrácena judikatura v otázce nezbytnosti tzv. vložení písemnosti do schránky adresáta po uplynutí úložní doby pro nastoupení následků fikce doručení. Ratio decidendi tohoto rozsudku se tedy týká předmětné věci pouze okrajově v tom smyslu, že rozšířený senát NSS v tomto rozsudku na několika místech potvrzuje, že vhození výzvy spolu s poučením je nezbytné pro případné nastoupení následků fikce doručení, nicméně to nebyla právní otázka, kterou měl v dané věci řešit.
51. Pokud se písemnost uloží u provozovatele poštovních služeb, je doručena vyzvednutím v úložní době nebo posledním dnem 10denní lhůty, která plyne od okamžiku, kdy je zásilka připravena k vyzvednutí. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že, pokud společně s výzvou k vyzvednutí zásilky nebylo v domovní schránce „zanecháno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky, nemohlo být rozhodnutí doručeno zákonem stanoveným způsobem, a nemohla tak ani nastat fikce jeho doručení“ (srov. k obsahově obdobné úpravě v daňovém řízení rozsudky ze dne 14. 4. 2014, č. j. 2 Afs 69/2012 – 124, a ze dne 26. 11. 2020, č. j. 6 Afs 231/2020 – 44).
52. Krajský soud se zabýval skutkovou otázkou, jak proběhlo doručování prvostupňového rozhodnutí, a dospěl k následujícím závěrům. Ze souvislostí průběhu správního řízení je zřejmé, že zmocněnec žalobce, který vstoupil do řízení a předložil již zmíněnou plnou moc (která sama o sobě svou zavádějící formulací již evokuje procesní past na správní orgán), postupoval v souladu s obvyklými obstrukčními taktikami. Předně sdělil prvostupňovému orgánu, nechť mu zasílá písemnosti na doručovací adresu X za účelem urychlení řízení. Následně však ve svém vyjádření ze dne České pošty vůbec nebyla do schránky vhozena výzva k vyzvednutí zásilky s oznámením o jejím uložení na poště. Tím relativizoval úspěšnost doručování na sdělenou doručovací adresu. Následně dochází k neúspěšnému doručování prvostupňového rozhodnutí, jemuž se soud bude věnovat podrobněji dále, a aktivita samotného žalobce, který se informuje na to, jak celá věc dopadla, následně si nechá znovu doručit prvostupňové rozhodnutí a podává předmětné odvolání. Ačkoliv žalobce již v odvolacím řízení ztratil kontakt se zmocněncem, v soudním řízení zcela bez potíží předkládá jak jeho čestné prohlášení, tak i originál výzvy k převzetí zásilky s prvostupňovým rozhodnutím. Jde o zcela jasné a nepřehlédnutelné obstrukční schéma známé krajskému soudu z jeho vlastní rozhodovací činnosti i jiné judikatury správních soudů.

53. Krajský soud má za to, že zmocněnec se snažil vzbudit v prvostupňovém orgánu důvodné pochybnosti o tom, že doručování na jím udanou doručovací adresu probíhá správně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2013, č. j. 6 As 13/2013-33). Nicméně v průběhu celého řízení s prvostupňovým orgánem komunikoval a nenabídl prvostupňovému orgánu jinou možnost doručování (pro skutečnou efektivitu řízení). Krajský soud proto neshledal, že by již tyto okolnosti znemožňovaly, aby mohla v případě neúspěšného pokusu o doručení prvostupňového rozhodnutí nastat fikce doručení (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2008, čj. 5 As 44/2007-93). Prvostupňový orgán tedy neměl dostatečně jasný a zřejmý důvod postupovat podle § 67 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, a doručovat přímo účastníkovi (obviněnému). Tím by samozřejmě obstrukční postup zmocněnce zmařil, nicméně v daném případě by takový postup nebyl na místě.
54. I přes jednoznačný kontext signalizující obstrukční praktiku je tedy klíčové se zabývat tím, zda měl žalovaný dostatečné skutkové důvody pro zamítnutí odvolání jako opožděného. Krajský soud v tomto ohledu provedl další dokazování nad rámec podkladů ve správním spisu. Co se týká výzvy k převzetí zásilky, kterou žalobce předložil v kopii a později v originále, krajský soud ji akceptoval s tím, že nelze vyloučit, že jde o skutečnou výzvu k převzetí předmětné zásilky. Opak navíc soudu nesdělila ani Česká pošta, s.p., když jí soud tuto výzvu zaslal. Předložená výzva prokazuje podle názoru soudu pouze a jen to, že nebylo zaškrtnuto políčko, že byl adresátovi společně s touto výzvou zanechán tiskopis s poučením o právních následcích souvisejících s obsahem zásilky. Z této výzvy bez dalšího neplyne skutečnost, že poučení skutečně zanecháno nebylo. V tomto směru jde pouze o jistou indicii, že tomu tak býti mohlo.
55. K tomu soud provedl čestné prohlášení zmocněnce, který prohlásil, že mu poučení ve schránce zanecháno nebylo. Další poznámku, že zmocněnec „výzvu ignoroval, protože mu nepřišla oficiální“ považuje krajský soud za jednoznačné potvrzení obstrukčního charakteru jednání zmocněnce, o němž byla řeč v předchozí pasáži odůvodnění. Zmocněnec musel z okolností jednoznačně předpokládat, že jde o úřední zásilku týkající se jeho působení ve správním řízení, a přesto zcela svévolně na výzvu nereagoval s tím, že mu nepřišla dostatečně oficiální.
56. Vyjádření České pošty, s.p. krajský soud interpretuje tak, že potvrzuje skutkovou verzi, že doručovatelka sice vložila do schránky zmocněnce výzvu k převzetí zásilky i s poučením o právních následcích, ale zapomněla to vyznačit na druhé straně tiskopisu této výzvy. To také odpovídá obálce s doručovaným prvostupňovým rozhodnutím, která je založena ve správním spisu a kde je zaškrtnuto, že poučení spolu s výzvou bylo zmocněnci jako adresátu vloženo do schránky. Z toho také vycházel žalovaný při posouzení včasnosti podaného odvolání.
57. Žalobci se tedy nepodařilo účinně zpochybnit doručení prvostupňového rozhodnutí jeho zmocněnci na uvedenou doručovací adresu, jak se snažil tvrdit. Krajský soud vyhodnotil provedené důkazy jednotlivě a ve vzájemné souvislosti, přičemž vzal v potaz i zmíněný – a pouhým okem zcela zřejmý – účelový a obstrukční kontext jednání zmocněnce. Podle přesvědčení krajského soudu žalovaný nepochybil, pokud vycházel dle obsahu správního spisu z fikce doručení prvostupňového rozhodnutí jako prokázané.

58. Krajský soud tedy uplatnil tato východiska na posuzovanou věc, tedy otázku včasnosti podaného odvolání. Dle obálky založené ve správním spisu bylo prvostupňové rozhodnutí doručováno na adresu X dne 29. 5. 2026 a dle políčka v prohlášení doručujícího orgánu adresátovi byla zanechána výzva k vyzvednutí včetně poučení o právních důsledcích nevyzvednutí nebo odmítnutí převzetí zásilky. Desetidenní lhůta k vyzvednutí písemnosti tedy běžela ode dne 30. 5. 2026 a skončila dne 10. 6. 2025. K tomuto dni nastala také fikce doručení prvostupňového rozhodnutí. To, že zásilka pak byla následně – v rozporu s pokynem prvostupňového orgánu – vrácena a nebyla vhozena do schránky, není z hlediska uplatnění fikce doručení relevantní (viz citované závěry rozsudku rozšířeného senátu NSS). Proto soud nepopřál sluchu námitkám žalobce, že na obálce je uvedeno, že adresát byl na uvedené adrese neznámý. Vyplnění tohoto údaje nijak neovlivnilo zákonnost doručování zásilky. Na okraj věci soud konstatuje, že se při své činnosti setkává často s tím, že poštovní doručovatelé vyplňují tento údaj poměrně arbitrárně.
59. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání tak započala běžet ode dne 11. 6. 2024. Lhůta pro podání odvolání by byla zachována, pokud by obviněný své odvolání podal nejpozději poslední den lhůty, tj. dne 25. 6. 2024. Ve shodě s žalovaným krajský soud uzavírá, že žalobce odvolání nepodal, resp. učinil tak dne 18. 9. 2024, a tudíž jednoznačně opožděně. Žalovaný tak postupoval správně, pokud odvolání jako opožděné zamítl.

VII. Závěr a náklady řízení

60. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal žalobu jako nedůvodnou, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
61. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci žalobce nebyl úspěšný, a proto mu soud nepřiznal náhradu nákladů řízení. Žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení, neboť mu nevznikly náklady výrazně přesahující rámec jeho úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 2. června 2026

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce

